

VIURE A L'ÀRTIC

Quan vaig arribar al Pol Nord les temperatures eren molt baixes tenia molt fred, les meves mans eren com glaçons de gel.

Quan va arribar la nit el fred era tant intens que el nas se'm congelava com una candela, llavors vaig trucar a un iglú i va sortir l'esquimal que era molt amable i eixerit i em va convidar a dormir.

L'endemà vaig conèixer dos esquimals més. Un anava amb la caputxa al cap i a sota una gorra. Més enrere se'n veia un altre, diria que mes entremaliat, ja que tenia les galtes vermelles de tant que es movia, amb barba i bigoti per parar l'aire tallant.

Al costat hi havia d'iglú, la casa de l'esquimal feta de neu. Sota els raigs del sol es veia brillant com les estrelles a la nit, la neu feia olor d'aigua neta i el terra estava cobert de mantes, dels colors de l'arc de Sant Martí! Blau vermell groc lila...

Claudia